

Вередливі жабки

Наталя Забіла

Очеретяна хатина
біля річечки була,
і жила у ній родина
не велика, не мала:
жабка-дід і жабка-бабка,
мама-жабка, тато-жабка
і веселе маленя
жабенятко-жабеня.

Так би жити й поживати,
та чомусь одного дня
почала вередувати
дружна жаб'яча сім'я.

- Тут вода занадто чиста!
- Комарі якісь дрібні!
- На лататті ніде й сісти!-
буркотіли цілі дні
жабка-дід і жабка-бабка,
мама-жабка, тато-жабка
і веселе маленя
жабенятко-жабеня.

Десь вони почули мову
про якийсь недалній край:
там калюжа є чудова,
а навколо - справжній рай!

Що ж тут думати-гадати?!
Швидко все забрали з хати,
в хуру коника впрягли,
хто що може потягли.

Йдуть і йдуть... Стомились дуже,
та скінчилась довга путь:
ось нарешті й та калюжа!
Оселилися й живуть:

жабка-дід і жабка-бабка,
мама-жабка, тато-жабка
і веселе маленя
жабенятко-жабеня.

Ще до осені далеко,
час минає спроквола.
Тільки враз жахлива спека
дошкуляти почала.

Стала сохнути калюжа,
менша й меншає щодня...
Гірко плачеться і тужить
бідна жаб'яча сім'я:
жабка-дід і жабка-бабка,
мама-жабка, тато-жабка
і веселе маленя
жабенятко-жабеня.

- Ой, рятуйте! Ми загинем!
Що робити без води?
Й надала ж лиха година
переїхати сюди!

Геть звідсіль!.. -
І в тую ж нічку,
тільки спека уляглась,
швидше знов на рідну річку
вся сімейка потяглась:
жабка-дід і жабка-бабка,
мама-жабка, тато-жабка
і веселе маленя
жабенятко-жабеня.

Цілу ніч ішли невпинно
і на ранок прибрели
в очеретяну хатину,
де колись вони жили.

Ранок весело іскриться,
і комарики гудуть,

і тепер нікуди звідси
мандрувати вже не йдуть
жабка-дід і жабка-бабка,
мама-жабка, тато-жабка
і веселе маленя
жабенятко-жабеня.